

Î N C H E I E R E

21 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală și Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Caisîn Sergiu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Caisîn Sergiu împotriva Primăriei orașului Orhei, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Orhei cu privire la contestarea parțială a actului administrativ, anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și obligarea înregistrării dreptului de proprietate,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Caisîn Sergiu și menținută hotărîrea Judecătoriei Orhei din 11 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 03 aprilie 2015, Caisîn Sergiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Orhei, intervenient accesoriu Oficiul Cadastral Teritorial Orhei cu privire la contestarea parțială a actului administrativ, anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și obligarea înregistrării dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii Caisîn Sergiu a indicat că, prin contractul de donație nr. 3-2132 din 02 iulie 1996, a primit de la Vacarciuc Parascovia casa de locuit situată în or. Orhei, str. Meșteșugarilor 22. Bunul imobil enunțat fiind amplasat pe un teren aferent cu suprafața de 1327 m.p.

Prin decizia Consiliului orășenesc Orhei nr. 1.9.5 din 23 ianuarie 1998, reclamantului i-a fost repartizat în proprietate privată terenul cu suprafața de 0,1305 ha pentru construcția locativă, situat pe str. Meșteșugarilor 22, în acest sens fiindu-i eliberat titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral 6401201112, acesta nefiind înregistrat la OCT Orhei.

Ulterior, prin dispoziția Primăriei or. Orhei nr. 262 din 20 iulie 2001, reclamantului repetat i-a fost repartizat în proprietate privată terenul sus-indicat, însă cu suprafața de 0,0699 ha, în acest sens în luna decembrie 2014, fiindu-i eliberat titlu de proprietate și titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren

cu nr. cadastral 6401201133, motiv pentru care a fost sesizată Primăria or. Orhei cu o cerere prealabilă.

Prin scrisoarea din 06 martie 2015, Primăria or. Orhei a refuzat în admiterea cererii sus-indicate, deoarece în orașe terenul aferent caselor de locuit se atribuie de la 0,04 ha pînă la 0,07 ha, condiție ce se atestă la caz, motiv pentru care a fost sesizată instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Solicită Caisîn Sergiu, anularea parțială a dispoziției Primăriei or. Orhei nr. 262 din 20 iulie 2001, în partea ce privește repartizarea în proprietatea reclamantului a terenului cu suprafața de 0,699 ha, obligarea Oficiului Cadastral Teritorial Orhei să înregistreze pe numele reclamantului terenul cu suprafața de 0,1305 ha, amplasat în or. Orhei str. Meșteșugarilor 22.

Prin cererea de concretizare a acțiunii din 11 noiembrie 2015, reclamantul Caisîn Sergiu a solicitat anularea parțială a dispoziției Primăriei or. Orhei nr. 262 din 20 iulie 2001, în partea ce privește repartizarea în proprietatea acestuia a terenului cu suprafața de 0,699 ha, anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren aferent cu nr. cadastral 6401201133, cu suprafața de 0,699 ha pentru construcția locativă amplasat în or. Orhei, str. Meșteșugarilor 22, eliberat pe numele dînsului și obligarea Oficiului Cadastral Teritorial Orhei de a înregistra pe numele său, în temeiul titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral 6401201112, dreptul de proprietate privată asupra terenului pentru construcție locativă, cu suprafața de 0,1305 ha, situat în or. Orhei, str. Meșteșugarilor 22, eliberat în baza deciziei Primăriei Orhei nr. 1.9.5 din 23.01.1998, trecut în Registrul cadastral al deținătorului de teren la nr. 2475 din 23.01.1998 și perfectarea documentelor respective, conform hotărîrii judecătorești.

Prin hotărîrea Judecătoriei Orhei din 11 noiembrie 2015, cererea de chemare în judecată depusă de către Caisîn Sergiu, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea enunțată, Caisîn Sergiu a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2016, a fost respins apelul declarat de Caisîn Sergiu și menținută hotărîrea Judecătoriei Orhei din 11 noiembrie 2015.

Invocînd ilegalitatea deciziei enunțate, la 16 iunie 2016, Caisîn Sergiu a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea privind contestarea parțială a actului administrativ, anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și obligarea înregistrării dreptului de proprietate să fie admisă în sensul declarat.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea pricinii instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La fel s-a indicat că, la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi casată, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

În rezultat, instanțele ierarhic inferioare s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțînd hotărîri ilegale și

neîntemeiate de respingere ca neîntemeiată a acțiunii, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei (f.d.113-115).

La 03 august 2016, Primăria or. Orhei prin intermediul reprezentantului, Serghei Labliuc, a prezentat referință la recursul declarat de către Caisîn Sergiu, în care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia, solicitând respingerea recursului ca inadmisibil.

Susține reprezentantul intimatului că, recurentul Caisîn Sergiu nu a invocat careva temeiuri care să se încadreze în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, considerând decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe întemeiate și legale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată a fost pronunțată la 12 mai 2016 (f.d.102), iar recursul a fost depus la 16 iunie 2016 (f.d.113), motiv ce impune instanța de recurs să constate prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, că recursul depus de către Caisîn Sergiu a fost declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii și a referinței depuse de către Primăria or. Orhei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Caisîn Sergiu, urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Caisîn Sergiu, este declarativ, or, acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decât atât, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Caisîn Sergiu, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea c. Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII, c. Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991 și c. Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Caisîn Sergiu, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Caisîn Sergiu, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi